

Körön kívül, körön belül I.

D1

J. K. Rowling: Harry Potter és a bölcsek köve

(1. RÉSZLET)

Három fiú lépett be. A középsőt Harry nyomban felismerte – a sápadt srác volt, akivel az Abszol úton találkozott. Most sokkal nagyobb érdeklődéssel nézett Harryre, mint annak idején Madam Malkin talárszabászatában.

– Nos, igaz? – szólt. – Az egész vonaton mindenki arról beszél, hogy Harry Potter itt ül, ebben a fülkében. Te volnál az?

– Igen – felelte Harry. Szemügyre vette a másik két fiút.

Mindkettő zömök volt és mogorva. Úgy fogták közre a sápadt fiút, mintha a testőrei volnának.

– Ők Crak és Monstro – vetette oda hanyagul a fiú. Csak azért mutatta be a társait, mert látta, hogy Harry őket nézi. – Én pedig Malfoy vagyok. Draco Malfoy.

Ron köhintett egyet, talán, hogy elrejtse kuncogását. Draco Malfoy ránézett.

– Viccesnek tartod a nevemet? Meg se kell kérdezniem, hogy te ki vagy. Apámtól tudom, hogy Weasleyék vörös hajúak, szeplősek, és több gyerekük van, mint pénzük.

Ismét Harryhez fordult.

– Hamar rájössz majd, Potter, hogy a máguscsaládok sem egyformák. Hallgass rám, és ne barátkozz olyanokkal, akik nem érdeklődnek meg! Szívesen adok tanácsot.

Kezet nyújtott Harrynek, de a fiú nem fogadta el.

– Köszönöm, de magam is el tudom dönteni, ki érdeklődik meg – felelte hűvösen.

(Tóth Tamás Boldizsár fordítása. Animus Kiadó, Budapest, 2006, 104. o.)

D2

J. K. Rowling: Harry Potter és a bölcsek köve

(2. RÉSZLET)

Egész éjjel nem jött álom a szemére. Óráknak tűnő percekig hallgatta, ahogy Neville, arcát a párnába fúrva, zokog. Semmi nem jutott eszébe, amivel megvigasztalhatná a fiút. Tudta, hogy Neville csakúgy, mint ő maga, retteg a reggeltől. Elgondolni is rossz, mi vár rájuk, ha a griffendélek megtudják, mit műveltek.

A diákok, akik másnap elmentek a pontverseny állását jelző hatalmas homokórák előtt, eleinte azt hitték, valami tévedés történt. Hogyan lehet egyik napról a másikra százötvennel kevesebb pontjuk? Azután lassan terjedni kezdett a hír: Harry Potter, a híres Harry Potter, a két kviddicsmeccs hőse tehet róla, hogy elveszítették azt a rengeteg pontot – ő és még egy pár taknyos kis első.

Harry, aki addig az iskola egyik sztárja volt, most az első számú közellenség lett. Még a hugrabugros és hollóhátos diákok is haragudtak rá, hiszen ők is örültek volna, ha végre egyszer nem a Mardekár nyeri meg a házkupát. Amerre járt, a nebulók újjal mutogattak rá, és a füle hallatára szidalmazták. A mardekárosok viszont mindig tapsal és üdvözléssel köszöntötték:

– Kösz Potter, ezt nem felejtjük el neked!

Csak Ron maradt hűséges hozzá.

– Néhány hét, és elfelejtik. Fred és George is rengeteg pontot veszítettek a háznak, mégis mindenki szereti őket.

– De soha nem veszítettek egyszerre százötven pontot – morogta keserűen Harry.

– Hát... nem – ismerte be Ron.

Ami történt, megtörtént, Harry mindenesetre elhatározta, hogy többé nem avatkozik olyan dologba, amihez semmi köze. Elege volt az ólálkodásból, kémkedésből. Annyira szégyellte magát, hogy felajánlotta Woodnak: lemond a helyéről a kviddicscsapatban.

– Lemondasz? – mennydörögte Wood. – Annak meg mi értelme? Ha nyerünk a meccsen, legalább egy-két pontot visszaszerezhetünk.

Harry azonban már a kviddicsben sem lelte örömét. Az edzéseken a csapat többi tagja tüntetően keresztülnézett rajta, és ha beszéltek róla, csak úgy emlegették: „a fogó”.

(Tóth Tamás Boldizsár fordítása. Animus Kiadó, Budapest, 2006, 227–228. o.)

D3

Szerepkártyák

SZÓSZÓLÓ

JEGYZŐ

FELADATMESTER

IDŐGAZDA

D4

Hogyan látjuk?

Kívülállóként hogyan látjátok a Roxfort világában megjelenő ellenszenvet?

A regényrészletben kik éreznek ellenszenvet a másik iránt?	
Mi lehet az ellenszenv oka?	
Ki az, aki kifejezi az ellenszenvét?	
Hogyan fejezi ki az ellenszenvét?	
Milyen érzések ébrednek abban a személyben, akivel szemben ellenszenv nyilvánul meg?	
Mit tesz, amikor érzékeli a másik fél ellenszenvét?	
Tesz-e valamit azért, hogy a másik fél érzései megváltozzanak?	
Melyik fél tehetne valamit a kapcsolat rendezése érdekében?	

D5

Hol érzed magad biztonságban, ha egyedül vagy?

Húzd alá azokat a válaszokat, amelyeket magadra érvényesnek tartasz! Ha van más ötleted, írd a kipontozott helyre!

Egy sötét barlangban

Az otthonom minden helyiségében

A televízió előtt a szőnyegen

Az iskola udvarán

A szomszédék lakásában

A játszótéren

A nagymamám kertjében

Nagyszüleim házában

Az iskolai tábla előtt

A futballpályán

A testvérem szobájában

A tornateremben

Anyukám szoknyája mellett

Az uszodában

Apukám garázsában

A saját ágyamban

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

D6

Kikkel érzed magad biztonságban?

Húzd alá azokat a válaszokat, amelyeket magadra érvényesnek tartasz! Ha van valaki, akit nem találtál a felsorolásban, írd a kipontozott vonalra!

Anyuval**Apuval****A tanító nénivel****A tanító bácsival****A boltos nénivel****A barátaim szüleivel****A testvéremmel****A postással**

.....

A barátaimmal**A játszótéri ismerőseimmel**

.....

A nagymamámmal**Mindenkivel**

.....

A nagypapámmal**Senkivel**

.....

A rokonaimmal**A szomszéd nénivel**

.....

D7

Szövegrészek

1.

„...GRIFFENDÉL!

Az utolsó szót az egész terem hallhatta. Harry levette a süveget, és kissé imbolyogva elindult a Griffendélbe – ettől annyira megkönnyebbült, hogy fel se tűnt neki a hatalmas éljenzés, amellyel csapattársai fogadták. Percy, a prefektus felállt, és lelkesen kezét rázott vele, a Weasley ikrek pedig kórusban skandálták: Nálunk van Potter! Nálunk van Potter!

(Tóth Tamás Boldizsár fordítása. Animus Kiadó, Budapest, 2006, 116. o.)

2.

„Tudod, ki volt az a fekete hajú fiú, aki ott állt a közelünkben az állomáson?

– Ki?

– Harry Potter!

Harry most a kislány hangját hallotta.

– Jaaaj, anyúúú, hadd menjek fel a vonatra megnézni! Naaa, haaaadd...

– Már láttad őt, Ginny. Szegény fiú különben sem állatkerti látványosság, hogy bámulni kelljen. Tényleg ő az, Fred?

Honnan tudod?

– Megkérdeztem. És láttam a sebhelyét. Tényleg olyan... mint egy villám.

– Akkor nem csoda, hogy olyan elhagyatott volt a kis drágám. Szegényke olyan udvariasan kérdezte, hogy hogyan kell bemenni a peronra.”

(Tóth Tamás Boldizsár fordítása. Animus Kiadó, Budapest, 2006, 94. o.)

3.

„Odafurakodott Harryhez egy feltűnően zaklatott, sápadt fiatalember is, akinek az egyik szeme furcsán rángatózott.

– Mógus professzor! – örvendezett Hagrid. – Harry, Mógus professzor tanítani fog téged Roxfortban.

– Po-Potter – dadogta Mógus profgesszor, és megragadta Harry kezét. E-e-el se tudom mondani, me-me-mennyire örülök, hogy megismerhettem.”

(Tóth Tamás Boldizsár fordítása. Animus Kiadó, Budapest, 2006, 71. o.)

4.

„Mikor Hagrid és Harry beléptek a helyiségbe, egy pillanatra mindenki elhallgatott.

Szemmel láthatóan ismerték Hagridot, mosolyogva integettek neki, a pultos pedig rögtön egy pohár után nyúlt.

– A szokásosat, Hagrid?

– Most nem lehet, Tom. Iskolai ügyet intézek – felelte az óriás. Lapátkezővel vállon veregette Harryt, amitől a fiúnak megroggyant a térde.

- Szent ég! – a csapos Harryre sandított. – Ez a gyerek....csak nem....
A Foltozott Üstben egy szempillantás alatt néma csend lett.
- Istenem – suttogta a csapos. – Harry Potter... Micsoda megtiszteltetés.
Azzal kiszaladt a bárpult mögül, Harryhez sietett, és könnyes szemmel megragadta a fiú kezét.
- Isten hozta újra köztünk, Potter úr. Isten hozta!
- Harry nem tudta, mit feleljen. Egy hosszú pillanatig mindenki őt nézte. A dohányzó öregasszony tovább szívta a pipáját, pedig az már rég kialudt. Hagrid csak úgy sugárzott a büszkeségtől.
- A következő másodpercben csikorogva-kopogva megmozdult az összes szék, és Harry azon kapta magát, hogy a Foltozott Üst mindegyik vendége az ő kezét szorongatja.”

(Tóth Tamás Boldizsár fordítása. Animus Kiadó, Budapest, 2006, 69–70. o.)

D8

Táblázat

A regényrészletben kik éreznek szimpátiát a másik iránt?	
Mi lehet a szimpátia oka?	
Ki az, aki kifejezi a szimpátiáját?	
Hogyan fejezi ki a szimpátiáját?	
Milyen érzések ébrednek abban a személyben, aki iránt a szimpátia megmutatkozik?	
Mit tesz, amikor érzékeli a másik fél szimpátiáját?	
Tesz-e valamit azért, hogy a másik fél érzései megmaradjanak?	
Melyik fél tehetne valamit a kapcsolat megerősítése érdekében?	

D9

Könnyű vagy nehéz elfogadni...

Könnyű elfogadni azt a személyt...	Nehéz elfogadni azt a személyt...
akinek érzem a szeretetét, ragaszkodását.	aki folyton butaságokat erőltet rám.
akiről érzem, hogy nem szeret engem.	akivel gyorsan telik az idő.
akinek tisztelem a tudását	akivel ha nem vagyok együtt, akkor is eszembe jut.
aki folyton a saját hangját hallgatja.	akivel ha nem találkozom, nem szokott eszembe jutni.
aki makacs.	aki mellett gyakran unatkozom.
aki gyakran mond számomra sértő dolgokat.	aki akkor is megmondja a véleményét, ha én más gondolkodom ugyanarról a dologról.
aki gyakran megdicsér engem.	akinél nem tudom eldönteni, hogy igazából mit is gondol rólam.
akivel vidám velem az együttlét.	akinél lehet tudni, hogy mikor mit gondol.
akivel mindig azt kell csinálni, amit ő szeretne.	akinél biztos lehetek, hogy megtartja az ígéreteit.
akivel meg lehet egyezni, hogy mit csináljunk közösen.	akivel gyakran előfordul, hogy nem tartja be az ígéretét.
aki mindenben kikéri a véleményemet.	akinek akkor is érzem a szeretetét, ha éppen valami hibát követek el.

D10

Értékelőlap

Jelöld X-szel azt a véleményt, amely szerinted a mai foglalkozást jellemzi!

HOGYAN SIKERÜLT?

HOGYAN HASZNÁLTUK KI AZ IDŐT?

Sok idő telt el céltalanul.

Gyakran eltértünk a témától, ezért időt veszítettünk.

Nem volt veszteséges idő, haladtunk.

ÖTLETEINKRŐL

Nem sok jó ötlet született.

Kevés embernek volt a csoportomban jó ötlete.

Jó ötleteink voltak, véghez is vittük őket.

HOGYAN TUDTUNK EGYÜTT DOLGOZNI?

Nem tudtunk együtt dolgozni.

Időnként nehezen egyeztünk meg, ezért csak részben teljesítettük a feladatokat.

Jól és eredményesen dolgoztunk együtt.

